

Motoristi

Moottoripyöräkerho 69 ry, 43. vuosikerta, 3/2013 elokuu

**Yroy:n alkukarsinnat
on käyty**

**Miisut omassa
rallissaan**

**Miten meni Max22
ja Survival-kurssi?**

Kontiorallin kuulumiset

Etelän Pystymettä

järjestetään 25.-27. lokakuuta

Järjestelyistä vastaa **Asko Jussila
kavereineen**

**Paikkana on Asikkalan Iso-Äiniöllä,
24-tien varrella,
Vääksystä 12 kilometriä Jämsään päin**

**Yhteydenotot puhelimitse
0400 455 134**

Talkoohengessä, motoristeilta motoristeille

Kontioralli oli jälleen kerran mahtava tapahtuma, ja kävijät tuntuivat nauttivan aidosta rallitunnelmasta. Onnittelut lienevät paikallaan Kontiokarhun ansainneille motoristeille!

Kolmas vuosi vanhaan malliin osoittaa kävijämäärän asettuneen sinne 800 ja 900 kävijän välimaastoon, tänä vuonna virallinen luke ma oli 832 kävijää. Tämä kävijämäärän ennustettavuus helpottaa tulevien vuosien rallien suunnittelua, ja ilokseni voin jo tässä paljastaa, että myös ensi vuonna ralli tullaan järjestämään kerhovetoisesti, motoristeilta motoristeille.

Tarkemmat tiedot rallista paljastuvat myöhemmin, kun aika on, mutta suunnitelmat vaikuttavat jo tässä vaiheessa hienoilta!

Ilokseni huomasin talkoohenkeä olevan vielä olemassa. Kontiorallin järjestelyt talkoohengessä sujuivat rallipaikalla, ja etenkin rallin aikana, mainiosti. Ensi vuoden rallia varten talkooporukkaa kasailaankin jo, ja mikäli juuri sinulla on käytettävissä mielenkiintoisia kontak-

teja rallin suunnitteluun, niin otathan meihin yhteyttä!

Kerhomme toiminta on pitkälti talkoilua kaikkien jäsentemme eduksi, ja kaikki ideat sekä innokkaat tekijät haluaisinkin kerhomme hallinnon tietoon, jotta kerhotoiminnan jatkuvuus olisi turvattu. Mikäli koet intoa osallistua toimintaan, ei kannata istua käsiensä päällä vaan ottaa rohkeasti yhteyttä.

Koen, että kerhomme etu on erityisesti jäsenistössämme ja sen monipuolisessa osaamisessa. Tätä resurssia emme valitettavasti saa käyttöömmek, mikäli puuhamiehet ja -naiset ovat aina vain tyytyväisiä nykytilanteeseen. Kerho tarvitsee omalta osaltaan vaihtuvuutta toimijoissa sekä vastustavia mielipiteitä keskustelun ja kerhomme kehittymisen turvaamiseksi.

Kesän tapahtumista toinen mieleenpainuvimmista oli osaltani Max22 ja Old Farts Can Drive Too -rata-ajotapahtuma. Saimme Kemoran radalle jo kivasti kävijöitä.

Hieman uudistetulla konseptilla toteutettu Max22-rataosio tuntui antavan nuorisolle hyvää oppia tulevia ratapäiviä ja muutakin ajoharjoittelua varten. Taisin itekin saada taas uusia oppeja ajamiseen, kunhan vain ehtisin vielä kesän aikana edes pari kertaa radalle niitä hiomaan.

Reissusta palatesamme satuimme vielä löytämään aivan uskomattoman upean tieosuuden ajaessamme Ylä-Kolkin kautta Ruovedelle päin. Kiitos vielä kerran ajoseuralle, joiden kanssa tuota asfaltoitua huvipuistoa kävimme nauttimassa!

Lopuksi toivon vielä meille kaikille mahtavia ja mieleenpainuvia kilometrejä ajokauden loppupuoliskolle. Pidetään kumipyörät alaspäin ja moikataan kun tavataan!

Rami Kotilainen

Motoristi

Moottoripyöräkerho 69 ry:n jäsenlehti

43. vuosikerta, ilmestyy neljästi vuodessa

Toimitus: Päätoimittaja, taitto: Katja Sirviö, puh. 0400 699 103,

motoristi@mp69.fi

Painopaikka: Tammerprint Oy, Tampere

Motoristi ottaa mielellään vastaan lukijoiden lähettämää materiaalia. Toimittuksella on kuitenkin oikeus m(u)okata sille lähetettyä materiaalia.

Kannen kuva: Max22 ajettiin Kemorassa heinäkuun puolella välissä.

Talkoohengessä motoristeilta motoristeilla

Kuumetta pitelee

Kontioralli 2013

Kontiorallin 2013 kuvakisan satoa

Rento meininki ja rata-ajo tekevät Maxista vuoden kohokohtan

”Miisut” omaan ralliin

Toimihenkilöt esittäytyvät

Survilta eväät ajon itsenäiseen kehittämiseen

Young rider of the year

Wanhat Motoristit

Joko sinulla on medical card käytössä?

Moottoripyöräkerho 69 ry

Osoite: PL 769, 33101 Tampere

Jäsenmaksutili: Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

<http://www.mp69.fi>

[www.facebook.com/](http://www.facebook.com/mp69)

mp69@mp69.fi

Hallitus

Puheenjohtaja

Rami Kotilainen
Nevastie 12,
36110 Ruutana
puh. 044 726 7374
rami.kotilainen@mp69.fi

Kerhoemäntä

Anna Pukkila
puh. 044 918 8492
anna.pukkila@mp69.fi

Päätoimittaja

Katja Sirviö
Sarastuksentie 4-8 D 11,
36110 Ruutana
puh. 0400 699 103
katja.sirvio@mp69.fi

Sihteeri

Oiva Lepola
Niilontie 1 B 8,
35600 Halli
050 528 9239
oiva.lepola@mp69.fi

Kassanhoitaja

Mauri Sandberg
Tampere
mauri.sandberg@mp69.fi

Koulutusvastaava ja kansainväliset asiat

Markku Ahlsten
Koelentäjänkatu 19,
33900 Tampere
puh. 050 67 155
markku.ahlsten@mp69.fi

Nuorisovastaava

Tommi Lumiaho
Piettasenkatu 42 A 8,
33580 Tampere
puh. 050 409 3450
tommi.lumiaho@mp69.fi

Jäsenvastaava

Tapani Aakkula
Sarastuksentie 4-8 D 11,
36110 Ruutana
puh. 050 337 1748
tapani.aakkula@mp69.fi

Kerhotavaravastaava

Juha Räsänen
Ruutana
puh. 050 384 3598
juha.rasanen@mp69.fi

Kontiorallissa jaettiin perinteisesti Kontiokarhut ja kilpailtiin mitä kummallisimmissa lajeissa. S 7

Ossi Gardemaister lähetti kolmen sukupolven terveiset Kontiorallista. Mukana Ossi 73 v, Teppo 41 v ja Leo 12v.

YROY-kilpailijathan ne siinä. S 18.

Kuumetta pitelee

Auts. Nyt ei tunnu hyvältä. Puoli vuosikymmentä olen roikkunut siellä kaksipyöräisen takalaudalla ihan sujuvasti. Nautiskellut matkanteosta ja maisemista, ja ollut sujuvan ulkopuolinen kaikesta keskustelusta mikä moottoripyöriin liittyy.

Nykyään se matkustaminen tuntuu vähän tylsältä. Lisäksi olen huomannut havittelevani baanoille useammin kuin isännästä on sinne lähtemään. Viidenkymmenen kilometrin työmatkakin taittuisi takuulla kaksipyöräisellä autoa sujuvammin.

Täällä kärsitään mopokuumeesta.

Isäntä kotiutui heinäkuussa Kemoran neljän päivän kurssilta. Hehkutti tullessaan, kuinka älyttömän hienoa se oli ja kuinka radalla voisi ajella enemmänkin. Minä nokkelana keksin samalla silmäyksellä, että yhteinen harrastushan meiltä puuttuukin. Jos ukko aikoo tuhlata aikaansa ja rahaansa kiertämällä yhtä (tai kahta) pientä rataa ympäri, lyöttäydyn minä mukaan.

Siitä se ajatus sitten lähti.

Aika ja raha. Niiden puuttumisen avulla olen aina pystynyt perustelemaan kaikille, miksi minulla ei ole moottoripyörää. Ei pidä ymmärtää väärin. Ei niitä vielääkään liikkoja ole – aikaa ja rahaa.

Kyllä siihen toinenkin mahtuu rinnalle.

Onhan tätä älytöntä päähänpistoa jollain tasolla pohjustettu jo jonkin aikaa. Saatiin suunniteltu piharemontti tämän syksyn osalta päätökseen. (Kauanhan siinä menikin, rivitalo-osakkeen pihan koko kun ei pääta huimaa.) Laitettiin punaisen Ceparin viereen pari riviä lisää laattoja, ja on väitetty naapureille, että niiden päälle asetellaan kivasti pieni soma pöytä ja pari tuolia. Kun aurinkokin aamulla siihen näitisti paistaa.

No se oli kyllä se alkupeäinen suunnitelma. (Ihan kun joskus raahautuisimme etupihalle aamukahville, paistoi aurinko tai ei.) Nyt huolestuttavasti näyttää vain siltä, että se ei toteudukaan. Tokihan parin

laattarivin päälle toinenkin Ceparin mahtuisi; vähän punaista velipaholaistaan pienempi.

Erehdyin sanomaan kotona tämän kaiken ääneen. Pari päivää isäntä makusteli ajatusta, nielleskeli ehkä tyhjää, ja varmisti sitten vielä kuulensa oikein.

Eikä tyrmännyt ajatusta. Päinvastoin.

Työpäivän aikana minulle putkahtelee linkkejä netissä myytäviin moottoripyöriin. Kaikkien eteentulevien päällä pitää käydä istumassa. Ja jos yhteistä puhuttavaa ei löydy, niin aina voi todeta, että ”pitää tutkia tarkkaan, onko opetusluvalla kortin suorittaminen paljon autokoulua halvempaa”. Kyllä siitähän

keskustelu puoleksitoista minuutiksi riittää.

Tämä Motoristi ei olisi syntynyt ilman kerholaisien apua. Kiihkein kurssi- ja tapahtumakausi on takana päin, kiitos ahkerien kirjoittajien paikalta puuttuneetkin pääsevät nauttimaan tapahtumien tunnelmista.

Kukaan, keneltä kirjoitusapua pyysiin, ei kehdannut kieltäytyä. Kirjoittamiskynnyksen tuleekin olla matala – jokainen kirjoittaa tavallaan ja minä huolehdin pilkut paikalleen.

Kontioralliin kuvakisaankin tuli kiitettävä määrä kuvia. Voittajakuvaksi valittiin Mauri Joutjärven kuva. Kiitos kaikille osallistujille. Kuvia saa toki lähettää ilman kilpailujakin, lehden sivuilta ne tutkitaan tarkkaan.

Kaikki kirjoittajat sekä kuvakisan voittaja saavat kiitokseksi ja palkinnoksi MP69:n kerhotavaraa. Paketit seuraavat perässä pikapuoliin.

Seuraava Motoristi ilmestyykin sitten pikkujouluaikaan. Tapahtumakalenteri näyttää tuolloin melko tyhjää, joten on oiva hetki purkaa kesän reissukuvat kamerasta ja pyyhkiä pölyt tietokoneen näppäimistöltä. Vuoden viimeinen Motoristi ilmestyy joulukuussa, aineistopäivä on marraskuun 10.

Katja Sirviö

Kontioralli 2013

Kävijöitä virallisen laskennan mukaan 832 kappaletta.

Järjestävänä kerhona toimi Taivalkosken Moottorikerho.
Kontrollipaikkana Taivalkoski, Taivalkosken Moottorikerhon kerhotila.
Rallipaikkana Juuman leirintäalue Kuusamossa.

Etäisyyttä kontrollin ja rallipaikan välillä oli noin 120 kilometriä. Poroja liikkeellä melkoisesti :D

Kontiokarhuja jaettiin tänä vuonna **seitsemän** kappaletta.

Pisimmät matkat, henkilön ilmoittama matka suluissa (mikäli ilmoittanut), karttaohjelman suosittelema lyhin reitti kontrollin kautta ilman sulkeita.

Flikki (alle 125cc)

Emmi Peltonen, Onkimaa (822,14km) / 709 km

Fortimainen mies

(tässä kaksi palkittua, joista vain toinen sai karhun, ero vain muutamia satoja metrejä)

Kontiokarhu Tapani Antila, Kirkkonummi 790 km

lohtupalkinto Antero Lindberg, Kirkkonummi (882km) /790 km

Fortimainen nainen

Helena Ruhkala, Espoo (865km) / 765 km

Elkumainen mies

Arvo Jürisoo, Väandra, Eesti (1028km) / 967km

Vanhin osallistuja

Kaino Vaakanainen 77v, Joensuu

Lisäksi Kontiokarhulla palkittiin myös 35. kerran Kontiorallissa samalla pyörällä käynyt **Ari Hevonen**, Alavus. Pyöränä hänellä Triumph 650 vuodelta 1955.

Rallipäällikön Karhun sai **Juha Jurmu**

Lisäksi Kontiorallissa pidimme pari leikkimielistä päiväkilpailua.

Ensimmäisessä lajissa testattiin motoristin nopeutta päästä ulos sadet ja turvavarusteista. Kilpailijan päälle puettiin sadehousut, sadetakki (takaperin) ja pelastusliivit (myös takaperin). Näistä kilpailijan tuli suoriutua ulos mahdollisimman nopeasti.

Naisten sarjan voitti **Lii-sa Marianen** ajalla 3,10 sekuntia.

Miesten sarjan puolestaan voitti **Jesse Seppänen**, huikealla 2,65 sekunnin ajalla. Melkoinen Houdini!

Toisena lajina oli perinteinen saappaanheitto, vaikkakin tällä kertaa perinteistä poikettiin heittämällä saapasta taaksepäin omien jalkojen välistä. Tässä lajissa oli vain yksi sarja ja sen voitti **Kimmo Javarus**.

Kontiorallin 2013

Arttu Kotilainen

Mauri Joutiäry

Tässä kontiosta kuva, jota vois luonnehtia vaikkapa niin, että ei sisälle aivan mut portille. Voisin kuvailla tapahtumaa näin: istuskelin telttani edustalla kun aluetta lähestyi selvästi uupuneen tuntuinen motoristi. Liekö syynä ollut nautittu "tärpätti" vain sään suosima helle?

No joka tapauksessa navikointi tuntui olevan kunnossa, koska saapuja rojautti juuri oman telttansa päälle. Telttä vain sortui kaaret paukkuen, mutta urhea motoristi kömpi sisälle siitä missä arveli oviaukon olevan. Tosin aivan perille saakka voimat eivät riittäneet, mutta kalkkiviivoille kuitenkin.

Tuomo Feudila

Tässä kuva kaverin pyörään tämän vuoden Kontiorallissa tehdystä korjauksesta. Poikkeuksellisesti korjauksesta tarvittiin sahaa, akkuporakonetta, vaneria, puutappia ja sekä puukkoa. Kiitokset järjestäjille sahan ja akkuporakoneen lainasta sekä kerhoemännälle ideasta käyttää vaneria. Taustana korjaukselle se, että ensimmäisen yön sateessa kaverin pyörä kaatui parkissa ja Kawa 9R:lle kuulemma tyypillisesti jalkatapin/vaihdepolkimen aluslevy murtui kahdesta kohtaa.

Minna Datoranta

Jaa, että liittykö kuva jollain tyyhän tuo, monta uutta tarinaa 17 aikaisemmastakin Kontiosta ennen lapsia isännän kyydiä niinkuin joulu, se on vaan kesästä joka kesä.

kuvakisan satoa

Arttu Kotilainen

Merja Männistö

Kontioralli v. 2013 oli taas kaikkien janoisten suosiossa. Satoi vettä tai paistoi aurinko, niin kaikilla tuntuu olevan jano. Kuva sunnuntai aamulta, jolloin ei kaikkia tölkkejä oltu ehditty edes kerätä ja silti kasassa oli yli 20 säkkiä.

alla vuoden 2013 Kontioon? Liit-
jäi itselle muistiin, niinkuin nois-
ista, ja muutamasta aikaisemmas-
sa istuen. Kontiorallihan on vähän
ran vuodessa, mutta juhannus on

Rento meininki ja Maxista vuode

Joonas Tikkanen kuvat: Kari Hanski
Lauantaina 20.7. järjestettiin Kemoran moottoriradalla vuosittainen 16-22-vuotiaille suunnattu rata-ajotapahtuma, Max 22. Majoitukseen, joka sijaitsi Huhtaniemen mökkikylässä, sai tulla jo edellisenä päivänä, ja tätä etua käytti lähes kaikki osallistujat. Kastumatta paikalle ei selvinnyt kukaan, ja osa joutui ajamaan lähes koko matkan sateessa. Jäseniä pääsi kuitenkin lämmittämään saunaan ja makkaratulien ääreen.

Lauantai alkoi aamiaisella majapajassa. Mahojen täytyttyä siirryimme radalle. Keli oli onneksi muuttunut edellistä päivää paremmaksi, ja rata oli kuivunut. Ajovuorot oli jaettu MP69:n yleisen ratapäivän (Old Farts Can Drive Too) nopean ja hitaan ryhmän kuskien kanssa, joten aluksi kävimme läpi yhteisen kuljettajakokouksen. Asiana olivat yleiset turvallisuutta parantavat seikat. Ajovuorot olivat kaksikymmentä minuuttia per ryhmä, joten kaikki pääsivät ajamaan kerran tunnissa. Fartsit pääsivät ensimmäisenä ra-

dalle, jolloin maxilaisille kerettiin antamaan koulutusta.

Porukka jaettiin eri ryhmiin pyörän koon mukaan ja vihdoinkin päätti radalle. Hymy ei voinut olla nousematta huulille, vaikka alku käytettiin lähinnä radan opetteluun. Kouluttaja ajoi edellä, ja ryhmä seurasi perässä. Parin ajovuoron jälkeen kurssilaiset päästettiin edelle ajamaan vapaata ajoa, jolloin alkoi kunnan hupi. Mutkat sai vedettyä yhä tiukemmin kierros kierrokselta. Nopeusmittarit piti peittää mutta tuuli ulisi korvissa koko ajan kovempaa. Joku kuitenkin kerkesi kaatamaan pyöränsä ennen meidän vuoroamme, ja aikaa meni sotkujen siivoamiseen. Oli siis hyvä aika lähteä syömään lounasta.

Tauoilla annettiin yhteisesti koko kurssille ohjeita rata-ajoon. Päivän aikana läpi käytyjä asioita olivat muun muassa ajoasento, katseen käyttö, ajolinja, painonsiirto sekä ajamisen rentous. Lisäksi jokaisen ryhmän kouluttaja antoi henkilökohtaisista palautteista oppilaille.

Lounaan jälkeen ajo jatkui ja mutkanopeudet kasvoivat entisestään. Tauoilla opettujen asioiden merkityksen huomasi käytännössä. Etenkin kropan rentouttaminen helpotti ajoa selvästi. Pyörästä sai huo-

a rata-ajo tekevät en kohokohtan

mattavan paljon enemmän irti siirtämällä painoa sisäkurvin puoleen. Kukaan ei kuitenkaan yrittänyt ajaa kykyjensä yli, ja kurssin ainoa kaatuminen johtui epäonnistuneesta pultin irtoamisesta. Pyörä pysyi kuitenkin ehjänä ja ajo jatkui.

Vihdoin se kuitenkin koitti, nimittäin viimeinen ajovuoro. Se on yleensä se vuoro, jolloin vedetään niin lujaa kuin uskalletaan ja vähän päälle, joten kouluttajat keksivät jotain vähän erilaista. Rataa lähdettiin ajamaan väärään suuntaan. Rata tuntui ensimmäisellä kierroksella aivan erilaiselta ja katseenkäytöllä oli yllättäen paljon suurempi rooli. Harjoitus tuntui mukavan päästä virkistävältä ennen liikenteeseen lähtöä. Olo oli kuitenkin mahtava päivän kantailun jälkeen.

Majoitukseen lähdettiin kaupan kautta. Kun nahkoista oli kuoriuduttu, oli kurssilaisten pään menoksi keksitty vielä yksi, hieman erilainen harjoitus. Kyseessä oli ajotakki, hanskat ja kypärä päässä suoritettava pujottelu ja väistörata, johon kuului akrobatiaa ja kurssin nimeä kantava sotahuuto. Pisteitä annettiin ajasta ja tyylistä. Kaikki osallistujat palkittiin makkaralla, limulla ja lihapiirakalla.

Ilta jatkui nuotion äärellä eväitä ja virvokkeita

nauttien. Seura oli viihtyisää ja paikalla oli monta vanhaa tuttua. Tunnelma oli täysi vastakohta intensiiviselle rata-ajolle. Tarjolla oli sauna, jonne suurin osa menikin rentoutumaan. Päivä oli kuitenkin vaatinut veronsa ja lopulta kaikki jouduivat yksi kerrallaan lähtemään nukkumaan.

Sunnuntai-aamuna tarjolla oli vielä aamupala. Vatsat täynnä pakattiin tavarat kyytiin ja suunnattiin kotia kohti. Pirkanmaalle, tai myös muualle suuntaaville oli tarjolla letkassa ajoa. Matkan varrelle sattuikin mukavia teitä maalaismaisemassa ennen kotiin saapumista.

Vuosi sitten oli puhetta onko Max 22 rata-ajotapahtuma vai kokoontumisajo. Itse olen ehdottomasti sitä mieltä, että se on molempia. En pysty kuvittelemaan tapahtumaa ilman ajokoulutusta, enkä ilman illanviettoa. Rennon meiningin ja rata-ajon vuoksi Max 22 on ollut kesän kohokohta jo monta vuotta putkeen. Kuten myös vuoden päästä!

Akkaralli

7.-9.6.2013

”Miisut” omaan ralliin

Susanna Palviainen-Liukkonen

Hyvien kokemusten siivittämänä ”akat” ovat päättäneet lähteä porukalla naisten omaan koontumiseen eli Akkaralliin. Saija ja Susanna Orivedeltä, Riikka ja Sanna Joensuusta sekä Heli Kuopiosta. Tänä vuonna suuntana on Naantalın Rymättylä ja siellä Salorannan leirikeskus joka sijaitsee meren rannalla. Kuulostaa mukavalta paikalta.

Hyvissä ajoin oli ilmoittauduttu ralliin ja tehty majoitusvaraus, että on varmasti peti mihin

päänsä kallistaa. Mitä sitten paikan päällä? Tämä on ennakkotieto: Luppoaikaa luonnon helmas, turinoota tulen ääres, rentoolua rannikolla - joka Akan hyvä olla! Että vanhoilla mennään... Ja mikä parasta, keli tulevalle viikonlopulle varsin mainio, aurinkoa ja lämpöä roppakaupalla ja sehän sopii meille. Tulevan viikon lopun säätä oli sitten seurattu silmä kovana ja kyllä ilmojen haltiat nyt suosivat ”Miisujen” rallia. Mutta mehän ei olla mitenkään pahoillamme moisesta suosimisesta.

Itse olen vielä noviisi

Akkarallissa kävijä, nyt toista kertaa mukana. Saija sen sijaan on konkari rallikävijä, joten olen hyvässä seurassa.

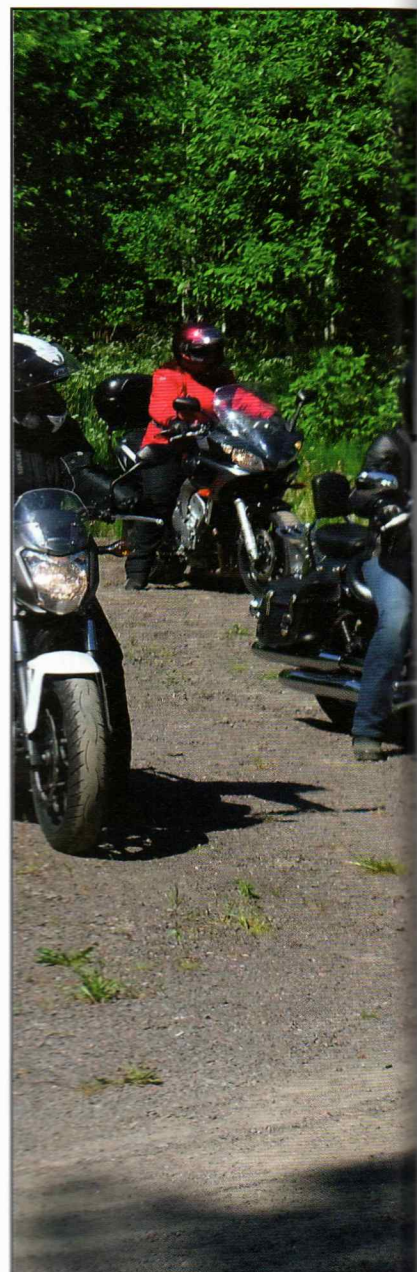
Kun ralliin oli enää muutama päivä, alkoi armoton tavaroiden pakkaaminen. No, tavaraa olis tullut mukaan peräkärryllinen, joten oli pakko karsia rankalla kädellä ja kun oikein tinki monesta asiasta, saihan lopulta kaiken tarpeellisen mukaan... Luultavasti niissäkin on kaikenlaista turhaa, mutta olkoon.

Joensuun ja Kuopion ”miisut” olivat ajelleet Orivedelle torstaina Saijan vieraiksi. Tuli siinä heille lepoetki, jotta sitten jaksavat huomenna. Perjantaina sitten pyörät polkaistiin käyntiin... No, napista niin, jotta kello 10 oltiin liikenteessä. Matkaan lähti neljä pyöräkuntaa ja Saija ”Martilla”. Saijalla oli valitettavasti sellainen tilanne, että ei voinut ajaa kaksipyöräisellä.

Ensimmäinen pysähdys on Ruutanassa jossa tankattiin pyörät. Aurinko helli niin, että ajovaatteissa tarkeni varsin hyvin, joten reippaasti matkaan niin ajoviima toivon mukaan helpottaisi hieman hikistä tunnelmaa.

Pyöräillessä saattaa sattua ja tapahtua. Tällä kertaa moottoritiellä sain taas kerran todeta, että autoilijat eivät välttämättä huomaa meitä motoristeja. Olin ohittamassa autoletkaa vasemmalla kaistalla ja hups... Sieltä jonosta se auto vaan tuli ja kiilasi minua vasemmalle, onneksi huomasin ja väistin. Ilmeisesti tuo autoilija ei nähnyt minua. Vähän jännitti jatkaa ajamista siinä vasemmalla kaistalla. Josko sieltä vielä tulee joku eteen tai rinnalle yllättäen.

Seuraava pysähdys oli

sitten Huittisissa, siinä makeistukun pihassa, sellainen jaloittelutauko vaan ja muutama valokuva. Auran ABC sovittiin seuraavaksi etapiksi, siellä pidimme sitten oikein kaffetaukoo, shoppaailutuokioo ja lisättiin menovettä perillepääsyn varmistamiseksi. Ja kun oli makkarat ja muut eväät juomineen hankittu ja vielä saatu jotenkin soviteltua kuljetuskapasiteettiä, niin matka saattoi jatkua. Ja nyt ei sitten enää pysähdyksiä vaan yhdellä istumalla perille.

Matkaa rallipaikalle oli noin 250 km, ja kun lähdimme hyvissä ajoin

matkaa, saatoimme tehdä matkaa leppoisaan vauhtiin. Ralli alkoi virallisesti klo 16, joten hyvin oli aikaa. Alkumatkasta isoja teitä, loppupäässä oli sitten mukavaa mutkatietä. Ja tulihan siltä se motoristille epämukavampikin osuus, eli soratie, jota oli muutama kilometri. Hyväkuntonen tosin, mutta ajaminen kapealla uraisella päällystämättömällä tiellä on tarkkuutta vaativaa touhua. Siitäkin selvittiin ja perille päästiin ilman kummelluksia.

Pyörät parkkiin ja ilmoittautumaan ja vastaanotto oli huumorilla höystetty. Olimme aikailailla ensimmäisten tuli-

joiden joukossa ja saimmekin vapaasti valita missä mökissä majoitumme. Jaa, että ei patjaa sängyssä. No niitä pehmusteita selkärangan suojaksi oli peräkärreilyllinen siinä mökkien takana, joten taktiikkana oli, että ota vuoteesi ihan ite ja vie sinne missä meinaat nukkua. Mökit olivat muuten kivasti ympyrän muodossa, ja siinä keskellä pitkä pöytä ja penkit.

Yöpuun valinnan jälkeen kampeet mökkiin ja kevyempää vaatetusta päälle. Sitten olikin aikaa tutustua rallipaikkaan lähemmin. Kierroksen jälkeen saattoi todeta, että puitteet tapahtumalle

ovat suorastaan loistavat. Kyllä kaikkea oli ajateltu. Pyörät piti jättää parkkipaikalle joka oli sorapohjainen mutta eipä hätää... Meille oli varattu varsin tukevia laattoja sivutuen alle. No vitsi, vitsi, mutta siinä laattapinossa oli lappu, että tästä pyörän jalan alle, olkaa hyvä.

Perjantaina ohjelmaan kuului iltapala, saunomista ja uimista. Kyllä otti koville pulahtaa meriveteen, mutta kun sinne sitten kerran uskalsi niin tuli aika mukava olo... Kalamainen. Hiljakseen mökit täyttyy ja jokunen telttakin nousee nurmikolle. Ilta jatkui tyyliin "oleskellaan vaan ihan

yömyöhään ja niillä turinoilla tulen ääressä". Kunnnes oli aika lähteä sinne yöpuulle.

Lauantai valkeni aurinkoisessa säässä. Oli oikein pakko laittaa läpiveto "torppaan" eli talon toisesta päästä ikkuna auki ja toisesta päästä ovi ja oli taattu ilmanvaihto. Tämän päivän ns. virallisessa ohjelmassa oli aamupalaa, päiväajelu halukkaille, lounasta ja lekottelua, kirmataan ki-soissa, iltaruokaa ja päivän päätteeksi palkitaan ja muutenkin keuhataan toisiamme.

Ohjelman mukaisesti lähdimme Saijan kanssa

aamupalalle, joka oli suorastaan runsas. Masun täytettyämme laiturin nokkaan aurinkoon lokoilemaan, rustistamaan suurinta elintä. Saija kun ei oikein välittänyt auringosta niin etsiskeli varjoisempaa paikkaa.

Päiväajelulle lähtijät alkoivat kokoontua, joten siellä oltiin pälistelemässä kamerat kourassa. Minen sitten viittiny lähtee. Ihan pätevästä syystä. Oli kuitenkin mukava olla saattamas muita innokkaita lähtijöitä matkahan ja kerryttää kuvakalleriaa. Siitä sitten takaisin sinne laiturin nokkahan palvomahan sitä keltaasta taivahalla ja nauttimaan virvokkeeta.

Ralliin oli muuten pyrkimässä pari kaveria, ns. kaksilahkeisia. Olivat liikkeellä sivuvaunulla, mutta Vitkalan Marja oli tarkkana ja käännutti pojat oitis parkkipaikalla siihen suuntaan, mistä olivat tulleetkin. Kun se on vähän niinku ollut sil-lai, että Naisten ralliin ei ole miehillä pääsyä.

Päiväajeluporukka alkoi hiljakseen valua takaisin leiripaikkaan. Vuorossa aamiaistakin runsaampi, maittava lounas. Hetki huilia ja sitten ne kisat. Kilpailut vietiin läpi viiden hengen porukoissa. Tää on kerrottava. Jokainen syö vuoronperään pienen pussin kumisia karkkeja, joita on pakko pureskella,

että pystyy nielemään, ja sitten piti viheltää päätteeksi, niinku viestinä, sitten ryhmän ankkuri meni arvovaltaisen tuomariston eteen ja hänen piti viheltää tuomaristolle tunnistettava laulu/sävelmä. Nopein ryhmä sai sitten kultaa ja kunniaa. Ja voinen sanoa, että ei kovinkaan helppo nakki, ainakaan sen tunnistettavan sävelmän viheltäminen. Meidän ryhmästä Saija sai tuon vaativan tehtävän ja suoriutui siitä kiitettävien arvosanoin, kiitokset Saijalle.

Samalla porukalla vastailtiin kiperiin kysymyksiin. Ja heiteltiin ympyrän ulkokehältä pieniä karkkipusseja frisbeenkokoiseen ympyrään ja lähimmäksi heittänyt tiätysti oli voitolla.

Arvovaltainen tuomari vetäytyi laskemaan pisteitä ja julkisti parhaat kilpailijat palkintojen jaossa. Ja me kilpailijat saimme lepo hetken kovien ja uuvuttavien suoritusten päätteeksi. Sitten oli vuorossa se ”palkitaan ja muutenkin keuhataan toisiamme”. Niin tehtiin kans. Vuoden 2014 Akka-

rallin järjestäjä ilmoittautuu (se sitten ensi vuoden rallikalenterissa). Porin suunnasta löyty innokas 2014 Akkaralin järjestäjäporukka. Hienoa.

Jotain hauskaa piti keksiä, kun Saija vietti häpäpäiväänsä tämän viikonlopun aikana ja meidän keksittiin... Saijasta tehtiin morsian ja meidän ajoporukan muista ”miisuista” morsiusneitoja. Sehän tarkoitti, että kukkamekot kehiin ja tiarat päähän. Saijalle tietysti hankittiin runsas kukkakimppu siitä ihan mökkien takaa. Siinä meidän ajoporukan teema lauantai-illalle.

Pieni ohjelmatuokio oli kans... Kevyttä tanssahdintaa ja lauleskelua. Käteviltä miisuilta ei ko-reografian suunnitteluun kauaa kulunut aikaa.

Sitten tän juhlahumun päätteeksi lämpis sauna ja tarjolla oli iltapalaa, nuotiopaikalla paistettiin erilaisia makkaroita, näytti siellä olevan jollakulla oikein broilerinsiipiä. Rallin järjestävä taho oli vatkanut lettutaikinaa monta litraa ja kyytipojaksi oli mansikkahilloa (jokainen

sai paistaa sitten lettunsa ihan ite). Ja kun oli vatta täynnä niin loppuillaan ”akat” eli ihanat ”miisut” kälätivät siellä meren rannalla. Voitte uskoa, että siihen kälätukseen saatiin kulumaan muutama tunti, mutta hauskaa oli.

Niinhan

sitä tava-

taan sanoa,

että kaikki kiva loppuu aikanaan ja niin nämäkin kekkerit. Sunnuntain virallisessa ohjelmassa oli enää aamupala, pikkuhiljaa pakkailaan... Turvallista kotimatkaa! Ja taas odotellaan ensi vuotta ja uutta Akkaa! Siis ohjelman mukaisesti sunnuntai aamuna, kun silmät aukes hiljakseen aamupalalle ja hiljakseen, siis tosi hiljakseen pakkailua.

Pitkänmatkalaiset lähtivät jo hyvissä ajoin. Siinä sitten hyvästeltiin lähtijöitä ja toivoteltiin hyvää kesää ja turvallisia ajokilometrejä. Niin mekin saatiin Saijan kanssa kamat hiljakseen kasalle ja lähdettiin ajelemaan kotia kohti.

Vähän oli haikea mieli. Puitteet olivat loistavat kuten myös ohjelma ja järjestelyt. Suuren suuri kiitos tämän vuoden Akkarallin toteuttamisesta Sannalle ja Marjalle. Ensi vuonna sitten josain samoissa merkeissä Porilaisten vetovastuulla. FB:n

Akkarallin sivuille on muuten tullut paljon kehuja ja kiitoksia järjestäjille.

Toimihenkilöt esittäytyvät

Samuli Silvius, mitä teet kerhossa?

Toimin kouluttajana kerhon survival-kursseilla ja ajan sallies-
sa osallistun myös niiden suunnitteluun ja kehittelyyn vuoden
aikana. Olen myös kerhon webvastaava, joten päivittelen ma-
teriaaleja kerhon sivuille. Tosin yhteistyössä tuotakin tehdään.

Mikä kerhon toiminnassa on kivaa?

Kaikki yhteinen tekeminen kerhon tiiviin motoristiporukan
kanssa. Vuoden kokohohtina survival-kurssit, mp-messut
sekä Kontioralli. Varsinkin kursseilla tapaa uusia ihmisiä,
ja parasta on kun saa jaettua onnistuneesti kerhon vankkaa
mp-tietämystä (ja vähän omaakin) eteenpäin uusille moto-
risteille! Kerholla on myös muita kivoja pikku kehitysprojek-
teja kuten jarrusimulaattori joka on esillä mp-messuilla.

Mikä mopoilussa on kivaa?

Yksinkertaisesti vauhti ja ajaminen mutkateilla, sekä kaverit. Itseäni ei juuri kiinnosta pyörämallit ja
niiden tekniikka eikä niiden korjaaminen ym. propaaminen, ainakaan tällä hetkellä kun ei ole omaa
tallia. Usein pelkkä maanteilla fiilistely ei riitä, vaan pitää päästä ajelemaan myös rata-ajoa moottorira-
doille. Ratapäivillä tuleekin
käytyä monta kertaa kesässä.

Mitä teet vapaa-ajalla?

Mopoilun lisäksi harrastelen leipätyökseni ohjelmistojen suunnittelua ja toteutusta eräässä isossa suo-
malaisessa IT-alan firmassa. Oikealla vapaa-ajallani rivarin remontoinnin lisäksi harrastan lähinnä lii-
kuntaa eri muodoissa. Rakkaimpia lajeja ovat jääkiekko, salibandy sekä hieman ”ylläpitotreenaukseen”
tällä hetkellä jäänyt saliharrastus.

Veera Hahtala, mitä teet kerhossa?

Olen toimihenkilönä tutustumassa hallituksen toimintaan ja
erityisesti sihteerin tehtäviin.

Mikä kerhon toiminnassa on kivaa?

Mielestäni liikenneturvallisuuden edistäminen ja ajotai-
tojen kehittäminen ovat sellaisia asioita, mistä on eniten
hyötyä tavalliselle rivijäsenelle. Lisäksi kerhon tapahtu-
missa saa uusia samanhenkisiä tuttavuuksia ja ystäviä
ympäri Suomea.

Mikä mopoilussa on kivaa?

Vapauden tunne ja se, että aina voi oppia jotain uutta.
Lisäksi uusien ystävien löytäminen on hieno lisä har-
rastukseen!

Mitä teet vapaa-ajallasi?

Yleensä etsin itselleni paljon tekemistä ja aktiviteet-
teja opiskelujen ja työn ohelle. Yleensä loppoajalla
tykkään ajella mutkateita, lukea kirjoja tai nukkua
oikein pitkään.

Kerhon kolmas toimihenkilö Vesa Hautamäki
esittäytyi Motoristissa 1/2013

Survivalilta ajon itsenä kehittämis

Iida Hautamäki

Toukokuun 18.-19. oli viikonloppu, jota olin jännittänyt alkuvuoden ilmoittautumisestani saakka. Kyseessä oli viikonloppu, joka pi-ti sisällään elämäni ensimmäisen Motoristi Survival -kurssin.

Derjantaina oli aika pakata kamat kasaan ja tehdä viimeiset tarkistukset pyörään. Sitten se oli menoa. Lauantaiaamuna kokoontuminen tapahtui Kyröskosken Koskiliinnassa, jossa päivä alkoi aamupalalla, viikonlopun ohjelman läpi käymisellä, kurssin kouluttajien esitellyllä ja luennolla. Pehmeä lasku siis. Lopulta tuli aika lähteä radalle reenaamaan. Reenipaikkana toimi Hämeenkyrön lentokenttä, joka oli viikonlopuksi varattu meidän käyttöön.

Kurssilaiset oli jaettu viiteen, suunnilleen samaan kokoiseen ryhmään, jotka reenasivat kukin omaan tahtiinsa muista ryhmistä riippumattomasti. Ku-

hunkin ryhmään kuului myös muutama 23 kouluttajasta, jotka vetivät koko viikonlopun setin.

Päivän teema oli kaikille pääpiirteittäin sama: hidasajo, ajoasento, pyörän käsittely, jarrutus, pujottelu. Teimme vuoron perään harjoituksia, joiden jälkeen kouluttajat antoivat henkilökohtaista palautetta siitä, missä olisi parannettavaa tai mikä onnistui erityisen hyvin.

Oli ihanaa jos (ja KUN) parannettavaa oli, kouluttajat antoivat konkreettisia neuvoja, kuinka suoritusta voi parantaa. Neuvojen ja oppimisen myötä tehtävien/ratojen taso kasvoi asteittain

(yksilöllisesti), ja sitä kautta päivän aikana pääsi haastamaan itseään.

Reenien jälkeen olivat vuorossa kouluttajien suorittamat näytöt, joiden tarkoitus oli havainnollistaa pyörän käsittelemiseen ja ajo-turvallisuuteen liittyviä asioita. Tänä vuonna näyttöjen teemana toimivat jarrutukset ja pyörän mekaniikka. Oli hauska omin silmin nähdä, kuinka pyörä toimii hyvinkin itsenäisesti hyrrävoimien ansiosta, ja kuinka jarrustusmatkat eroavat erilaisilla tekniikoilla jarrutettuna.

Sään puolesta päivä oli mielettömän kaunis, aurinkoinen ja lämmin.

Kuulostaa äkkiseltään mukavalta, mutta ihan aina ei hymyilyttänyt hikiset, paksut ajokamat päällä suorassa auringonpaisteessa. No, onneksi kouluttajat pitivät huolta meidän nesteytyksestä, ja illalla odotti sauna. Taivaallisen puhtaudentunteen lisäksi illassa oli mahtavaa se, että sai hyvässä hengessä tutustua paremmin kurssikavereihin ja MP69:n vanhempiin konkareihin.

Hyvien, tai vähemmän hyvien, yöunien jälkeen sunnuntaiaamu aloitettiin aamupalalla ja valinnaisella luennolla. Tänä vuonna kahden luennon väliltä sai valita pyörän huollon tai mekaniikan. Luentojen vaihtelevuuden ansiosta vanhakaan survival-tekijä ei pääse pitkästymään, kun luentojen aiheita ja luennoitsijoita vaihdellaan vuosittain.

Päivän rataharjoitusten teema noudatti osin

eväät iseen een

edellisen päivän kaa-
vaa ja lähdimmekin
lämmittelien liikkeelle
toistaen muuta-
mia edellispäivänä
opeteltuja kuvioita.
Jatkoimme ahkerasti
myös edellispäivästäkin
tutuksi jääneen jar-
rutuksen hiomista. Hen-
kilökohtaisesti tämä osio
ei mennyt ihan putkeen.
Muutaman kerran
jarrutuksia tehtäessä
olin melkein kaataa
pyöräni, kiitos huonon
ajoasennon. Onneksi
kouluttajat kerkesivät
aina hätiin, ja katteet
säilyivät ehjinä.

Kaikilta vahingoilta
ei kuitenkaan välttytty.
Viimeisen kerran pyörän
lähtiessä kallistumaan,
otin kiinni jarrukahvasta,
jottei pyörä kaatuisi.
Tälläkään kertaa pyörä
ei kaatunut, koska apu-
joukot ehtivät paikalle,
mutta koska olin kiinni
jarrukahvassa, se nap-
sahti poikki pyörän
painosta.

Siinä sitä oltiin kahva

kädessä ja itku
kurkussa. Onneksi
paikalla oli kuitenkin
osaavia ja ihania kou-
luttajia, jotka hoitivat
sekä traumatisoituneen
tytön, että rikkinaisen
pyörän kuntoon.

Erään kouluttajan
pyörästä irrotettiin
kahva lainaksi omaan
pyörääni, ja ideoinnin
ja insinööritaitojen seu-
rauksena jarrukahvan
virkaa kouluttajan pyö-
rässä ajoi loppupäivän
ajan haarukka. Lisäksi
viikonlopun aikana erään
osallistujan pyörän akku
sanoi itsensä irti, mutta
siihenkin saatiin uusi
hankittua tilalle.

Vahingostani huoli-
matta päivä jatkui suun-
nitelmien mukaan.
Ruoan jälkeen suunta
takaisin ajoradalle uusia
jarrutuksia tekemään.
Minun osaltani tosin
hieman varovaisempia
sellaisia. Jarrutusten li-
säksi harjoittelimme vielä
muutaman kierroksen
väistöjä ja sen jälkeen

lopetimme harjotukset
radalla ja lähdimme
porukalla maastoon
ajamaan. Maastoajo oli
mukava ja rento tapa
lopettaa viikonlopun ajo-
osuus. Kävimme ajamassa
hieman haastavampia
maastoreittejä ja lep-
poisampia maantie-
pätkiä. Ajon aikana pysäh-
telimme muutamaa
otteeseen tien viereen ja
juttelimme ajolinjoista,
tilannenopeuksista ja
muista yleisistä ajoon
liittyvistä seikoista

Lopulta ajoimme ta-
kaisin lähtöpisteeseen
Koskilinnaan ja kahvit-
telimme oman ryhmän
kanssa jakaen ajatuksia
viikonlopusta ja antaen
palautetta kurssista

Saimme myös kir-
jalliset todistukset kurs-
sin suorittamisesta ja sen
jälkeen oli aika kiittää
ja lähteä ajamaan kotia
kohti.

Mitä tästä viikonlopusta
jäi siis käteen mahtavan
kokemuksen lisäksi? Yksi
tärkeimmistä asiois-
ta on ehdottomasti se, että
osaan ajoon lähtiessä
kiinnittää huomiota
siihen missä parantaa.

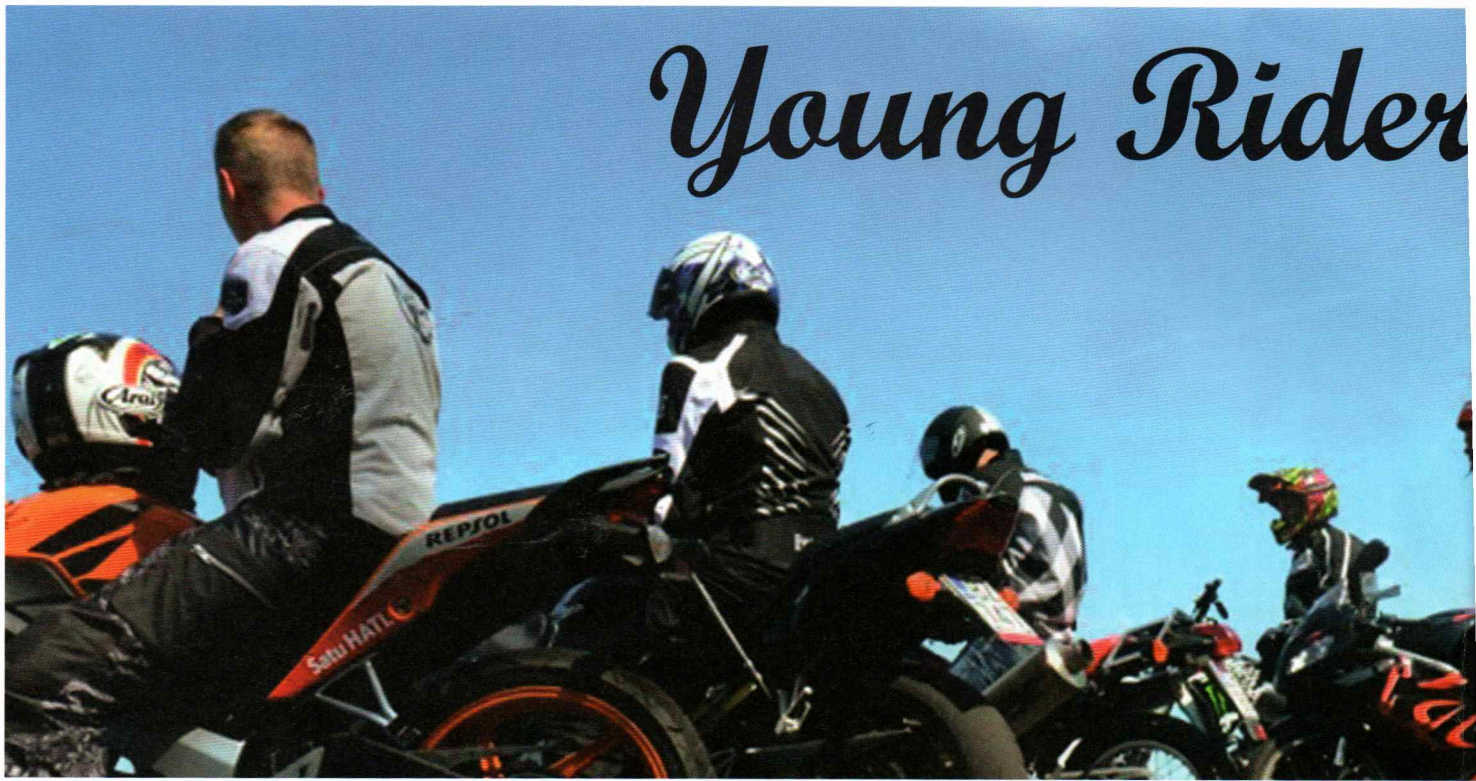
Kesken ajon huo-
maan säännöllisesti tar-
kistavani, onko ajoasento
kunnossa ja jarrutuksia
tehdessä pidän katseen
horizontissa ja pysäytän
pyörän täysin ennen kuin
lasken jalan maahan.
Simppeleitä, mutta silti
sellaista, mitä en olisi
omin päin hoksannut.
Pohdin kaikkia niitä
asioita, joita viikonlopun
aikana kouluttajat tois-
telivat radalla. Kurssi
antoi minulle loistavat
valmiudet kehittää
omaa ajamistani myös
itsenäisesti.

Tosin ikinähän tässä
hommassa ei valmiiksi
tule...

Young Rider

Young Rider of the Year -kilpailu saatiin jälleen käyntiin heinäkuussa.

Järjestettiin kaksi kilpailupäivää, ensimmäinen Jyvässeudun Ajoharjoitteluradalla, ja toinen Nokian Renkaiden testiradalla.

Ohjelma oli molempina päivinä sama. Alkukilpailut olivat koulutuspainotteisia ajotapahtumia, joissa tuomaristo arvioi kilpailijoiden lähtötasoa, kehityshalua ja -kykyä sekä suhtautumista kritiikkiin ja keuhihin.

Alkukilpailuihin osallistui 16 kilpailijaa. Tuomareina toimivat MP69:n SMOK-auktorisoidut MotoristiSurvival-kouluttajat.

Tämän vuoden alkukilpailuissa ilmapiiri oli kehittävä ja kannustava. Parhaiten päivän harjoituksissa menestyneet kilpailijat hyväksyttiin finaaliin.

Vaikka kyseessä on vakavahenkisen kilpailu, jonka pääpalkintona

on KTM Duke 125 ABS, koko kilpailijakaarti oli matkassa reippaassa hengessä, ja ainakin tuomarit nauttivat mahdollisuudesta olla mukana YROYn järjestämisessä tänäkin vuonna.

Finaaliin valittiin kymmenen kuljettajaa-

YROY 2013 finaali järjestetään Joutsassa elo-

kuussa. Kilpailun taso on noussut vuosi vuodelta, ja tämän vuoden finaalista on tulossa todella tiukka.

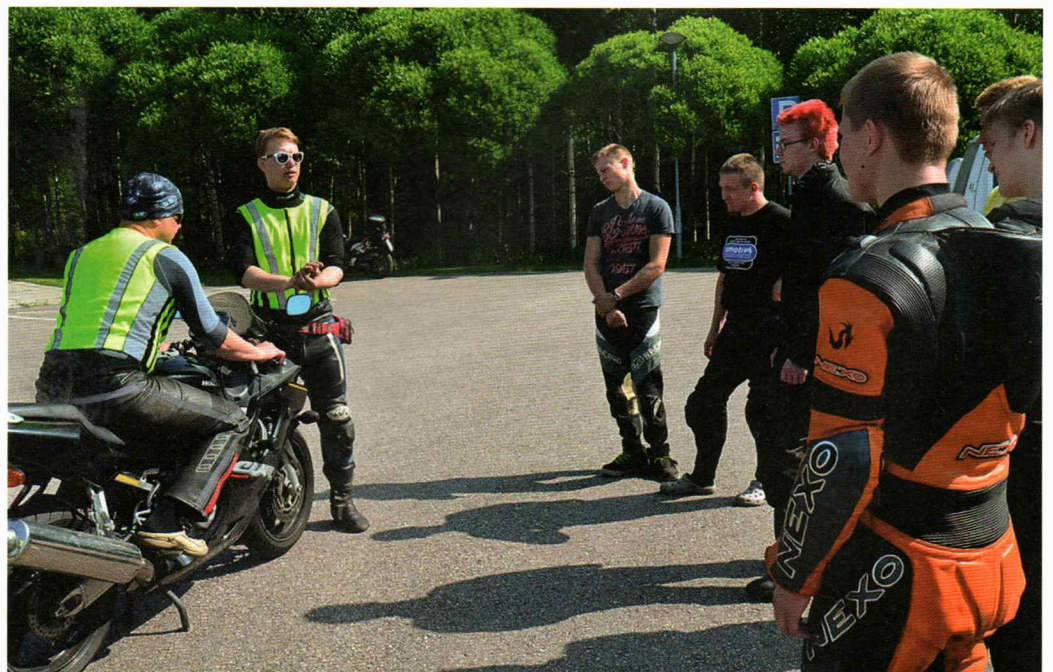
Tuomarit joutuvat jälleen ottamaan käyttöön kaikki älynlahjansa ja ammattitaitonsa suunnitellessaan finaalitehtäviä sekä pohtiessaan lopullisia pisteitä.

Kilpailun järjestävät

yhteistyössä MP69 ja SMOTO.

Tommi Lumiaho
Nuorisovastaava, MP69
Päätuomari, YROY

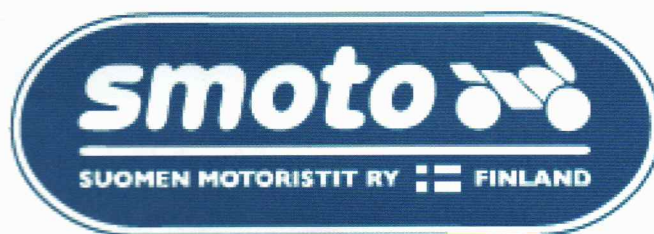
www.yroy.fi
www.mp69.fi
www.smokry.net
www.smoto.fi

Laukaassa yroy-kilpailijat saivat perehtyä ajoasentoon. Koko Yroy'n voittaja ratkeaa elokuussa.

of the Year 2013

**Young Rider of the
year -finaali
pidetään
Joutsassa 17.-18.
elokuuta.**

Finaaliin valitut kymmenen kuljettajaa

Aapo Savolainen, KTM 650
Duke, Kuopio

Jani Lairo, KTM EXC 125,
Vahto

Joonas Tikkanen, Yamaha
ThunderCat, Suonenjoki

Lauri Suomalainen, Honda
Varadero 125, Tampere

Mikko Kivelä, Honda CBR 125,
Kuopio

Oula Regina, Husqvarna SMR
125, Turku

Roope Koskinen, Honda NX
250 Dominator, Mynämäki

Valteri Korteso, Honda CBR
125, Lyly

Ville Vuorinen, Yamaha YZF
125, Vaasa

Visa Heikkinen, Suzuki RMX
250, Toivala

Wanhat Motoristit

”Hyvin useat kerholaiset ovat jossakin vaiheessa olleet järjestelemässä yhteiseksi huviksi jotakin kokoontumista. Vakava ilme kasvoilla on varmasti jossakin vaiheessa, mutta kaiken vaivannäön kruunaa tunne onnistumisesta. Saattaapa joku jopa mieltää asian oikein hauskaksikin.”

Osku, Puheenjohtajan palsta

”Aimo ei taitaisi istää pahaksi, jos vanhat ystävät poikkeaisivat Porvoon seudulla ajellessaan ”vanhaa konkaria” morjestamassa.”

Kerhon johto antoi perustajajäsenelle ja pitkäaikaiselle Motoristin toimittajalle Aimo Turuselle honkakellon

Motoristi

**MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 3 KESÄKUU 1987**

HAI SIE!

Onko sullakin moottoripyörä,
mutta ei matkakaveria? Soita ilt.

☎ 90-208 179/Hilkka

Jouko Juutilainen esitteli Diivailua vai muotitietoisuutta -artikkelissaan motoristien perustyyliä:

Deruspyörä ja -kuski: Peruspyörä on ehdottomasti Tuutti-Honda. Mitä vanhempi sitä parempi se on. Tuutin omistajaksi ajautuu mitä merkellisempiä tyyppisiä.

Keppiveto ja kate: Stereotyyppiä etsittäessä parempi vaihtoehto on iso 1000-1100 Susna, johon on ruuvattu Vindjammer-kate. Varustukseen kuuluu ainakin stereot. Erikoistuntomerkki on, että ajuri käyttää Sinisalojen nahkoja. Sivulaukuissa on SF-lätkä ja hemmetisti tarroja, joista osa on hankittu ihan rehellisesti ajamalla kauas ja takaisin. Se on rahamiesten matkatyyliä.

Kiihtyy ja kovaa: Kone viivalla voi olla mikä tahansa nykyisistä kahvilakilpureista, joita myös matkapyörinä myydään. Se tyyli kerää katseet ja paheksunnan.

Enduro ja mutakuono: Rähjäpyörässä maistuu hiki ja muta. Sen tyylikkyyttä ei voi ymmärtää, jos ei ole sitä itse kokenut. Oikeinpäin montussa koluaminen onkin jo enemmän urheilua, eikä sillä ole mitään tekemistä tyylin kanssa. Tai ehkä heidän tyyliinsä kuuluu kipsisormet ja mustelmat.

”Kävin Tourist Trophyä katsomassa ensimmäisen kerran vasta vuonna -83. Kokemani mukaan Isle of Man on moottoripyöräilyn Mecca, jonne jokaisen motoristin pitäisi päästä pyhiinvaellusmatkalle ainakin kerran elämässään. Ei liene toista paikkaa, jossa niin voimakkaasti kokee ja aistii moottoripyöräilyn lumon. (TT:n vastustajat matkustavat pois saarelta kisojen ajaksi.)”

Ilkka Lehto

Anna juttuvinkki – tai kokonainen juttu!

Mitä sinä haluaisit lukea Motoristista? Teitkö viime kesänä hienon reissun, vai suunnitteletko tulevia? Tunnetko jonkun, joka kertoo hienoimmat jutut ja ansaitsisi paikkansa Motoristin sivulla? Muistelletko itse mielelläsi menneitä, ja jakaisit muistosi muiden kanssa?

Jutun arvoinen idea voi joskus olla lähempänä kuin arvaatkaan. Jos löydät idean, vinkkaa siitä Motoristille. Jos haluat kirjoittaa itse, se käy hienosti. Jos haluaisit kirjoittaa itse, mutta ideaan tarttuminen on vaikeaa ja kielioppi kauhistuttaa, ota yhteyttä – apua saa aina.

Löytyikö arkistosta muistoja ja tarinoita kirjoitettava kuva? Lähetä kuva Motoristiin ja kerro samalla siihen liittyvä juttu. Paperinenkin kuva löytää tiensä lehden sivuille.

Hyvällä jutulla, kuvalla tai vinkillä voi ansaita mp69-tuotepalkinnon.

Seuraavan motoristin aineistopäivä on 10.11.

motoristi@mp69.fi
Katja/0400 699 103

Liity joukkoomme facebookissa

Moottoripyöräkerho 69 ry on aktivoitunut myös facebookissa. Käy tykkäämässä sivustamme MP69, ja osallistu keskusteluun ryhmässä *Moottoripyöräkerho 69 ry*.

Kerhon internet-sivut toimivat yhä osoitteessa www.mp69.fi. Sivuilta löytyvät muun muassa hallituksen yhteystiedot, tietoa tulevista tapahtumista ja jäseneduista, uusimmat uutiset sekä kerhotavarakauppa.

Seuraava Motoristi ilmestyy joulukuussa!

Tuolloin luettavissa ainakin tuoreen yroy-voittajan ajatuksia sekä kouluttajien kuulumiset heinäkuiselta SMC:n kurssilta.

Lehden muusta sisällöstä voit
päättää myös sinä.

Lehden aineistopäivä on
marraskuun 10. päivä

Joko sinulla on Medical Card käytössä?

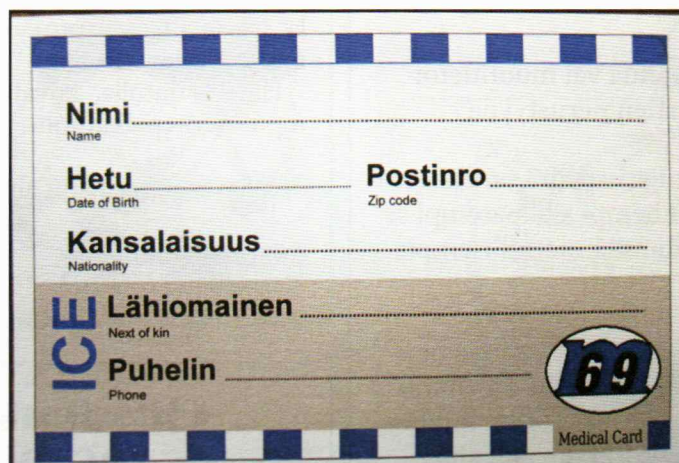
Moottoripyöräkerho 69 ry jakoi kesäkuun Motoristin yhteydessä kaikille jäsenille Medical Cardin.

Medical Card on painettu veden kestäväälle paperille, mutta sille voi kirjoittaa kuulakärkikynällä.

Luottokortin kokoinen Medical Card laitetaan kypärän pehmusteisiin.

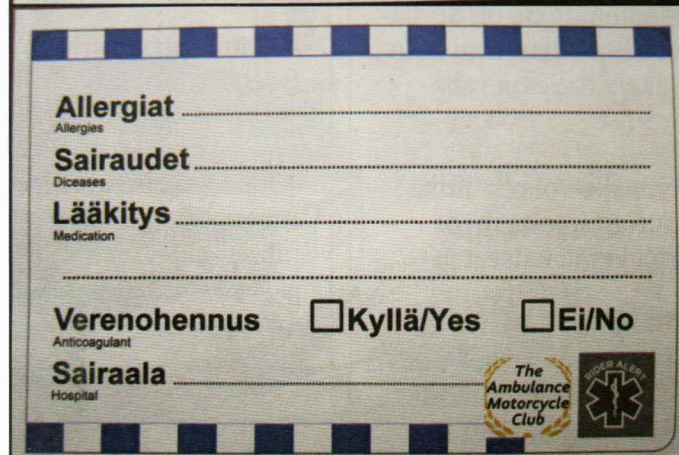
Liimaa kortin mukana tullut pyöreä tarra näkyväälle paikalle omaan kypärääsi. Jo se kertoo hoitohenkilökunnalle, että kypärästä löytyy Medical Card.

Jäikö Medical Card saamatta? Pakkauksessa ilmenneiden ongelmien vuoksi joistain kesäkuun lehdistä puuttuivat kortti tai tarra tai molemmat. Jos näin kävi, ota yhteyttä Motoristiin.

Medical Card form section 1:

- Nimi (Name)
- Hetu (Date of Birth) / Postinro (Zip code)
- Kansalaisuus (Nationality)
- ICE Lähiomainen (Next of kin)
- Puhelin (Phone)
- Logo: ICE 69 Medical Card

Medical Card form section 2:

- Allergiat (Allergies)
- Sairaudet (Diseases)
- Lääkitys (Medication)
- Verenhennus (Anticoagulant) Kyllä/Yes Ei/No
- Sairaala (Hospital)
- Logot: The Ambulance Motorcycle Club, St. Ambulance

Omien tietojen täyttäminen nopeuttaa hoitohenkilökunnan toimintaa onnettomuuspaikalla.

Kortin sisältämien tietojen perusteella hoitotoimenpiteet voidaan suorittaa asianmukaisella tavalla. Nopea toiminta jo onnettomuuspaikalla voi vähentää liikennekuolemien ja vammojen määrää.

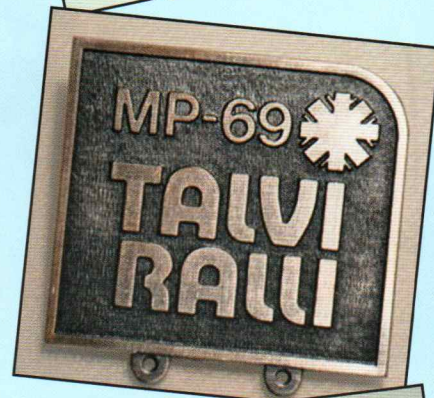
MP69 on saanut brittiläiseltä The AMBulance Motorcycle Clubilta ja amerikkalaiselta Richmond Ambulance Authoritylta luvan julkaista oman kortin Suomessa.

Medical Cardeja voi myös ostaa kerhon Shopista. www.mp69.fi/shop

MP69-shop, hinnasto

Vuosilaatta	3,50 €
Peruslaatta; Kontioralli	8,50 €
Peruslaatta; Kontioralli 25 v	13,00 €
Peruslaatta; Talviralli	8,50 €
MP69-linssitarra	2,00 €
MP69-tarra; iso	1,00 €
MP69-tarra; pieni	0,50 €
MP69-kangasmerkki	3,50 €
Buffi	10,00 €
Talvibuffi	15,00 €
MP69-T-paita	7,00 €
Kontioralli-teräsmuki	10,00 €
MP69-cooler	2,00 €
MP69-heijastinvyö; L/XL	30,00 €
MP69-kravaattineula	5,00 €

Tuotteet ovat nähtävissä kerhon nettisivuilla mp69.fi. Tilaukset voi tehdä sähköpostilla (shop@mp69.fi). Tilatut tuotteet toimitetaan postiennakolla parin viikon kuluessa tilauksesta.

Tuotteita on nähtävillä ja myynnissä myös joissain MP69:n tapahtumissa, kuten Kontiorallissa, ja MP-näyttelyssä.

Talviralli 2014 kaipaa järjestäjiä!

**Löytyisikö teidän
kerhosta intoa ja halua olla avaamassa ensi
vuoden ajokautta**

Ota yhteyttä Anna Pukkilaan 044 918 8492

00940

Itella Green

Osoite muuttunut?

Lähetä osoitteenmuutoksesi kerhon kotisivujen kautta
<http://www.mp69.fi/jaseneksi.html>
tai postin osoitteenmuutuskortilla osoitteeseen
Tapani Aakkula
Sarastuksentie 4-8 D 11
36110 Ruutana

Kontiorallin nuotiolta kuvan nappasi Oiva Lepola.